

Bijbels perspectief

Woord van de week

1 Johannes 1:8

Indien wij zeggen, dat we geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet.

Aanstaande woensdag breekt de lijdenstijd weer aan. Een tijd van inkeer en bezinning voorafgaand aan Pasen. Er wordt ook wel gesproken over de veertigdagentijd.

Het getal veertig herinnert allereerst aan de periode dat het volk van God, Israël, rondzwierf in de woestijn voordat ze het beloofde land mocht innemen. De reden van deze veertigjarige rondzwerving lag in het pijnlijke gegeven dat het volk, nadat de verspieters waren teruggekeerd, eerder hun slechte berichten geloofden dan Gods beloften van trouw. Hoe werd hierin (voor de zoveelste keer) hun zondige karakter zichtbaar. De veertig jaren van rondzwerven onderstreepten dit pijnlijk. Maar daarna volgde de intocht en God bevestigde zijn beloften! Ook verwijst het getal veertig naar de veertig dagen die Jezus in de woestijn doorbracht vóór Hij zijn bediening begon. In de kerk is deze tijd van oudsher bedoeld geweest om voor te bereiden op het feest van Pasen.

Juist deze tijd bepaalt ons bij de betekenis van het lijden en sterven van Jezus Christus en daarop volgend zijn glorieuze opstanding. Tegelijk doet ze beseffen dat de mens zondaar is en vergeving nodig heeft. Daarnaast bepaalt deze tijd ons erbij dat bekering niet een eenmalige zaak is, maar dat we voortdurend teruggebracht moeten worden op het spoor van God. Het is dus bij uitstek een tijd om orde op zaken te stellen in je leven. Het bepaalt je bijvoorbeeld bij de vraag of er op weg naar Gods Koninkrijk (het nieuwtestamentische beloofde land) niets is dat in de weg staat, of het goed is tussen God en jou.

Juist een tekst als die welke voor deze week gekozen is, laat de ernst van het zondaar zijn en de realiteit van de zonde zien. Het is een gegeven waar we niet om heen kunnen. De tijd naar Pasen onderstreept dat alles maar wat pijnlijk. En toch lijkt het welhaast, zelfs onder evangelische christenen, de algemene tendens om het spreken over het 'zondaar zijn' en 'de zonde' zoveel mogelijk - tot in de verkondiging - te vermijden. Maar heeft de theoloog Cornelius Plantinga niet gelijk als hij stelt dat het (vrij weergegeven) 'de simpele waarheid is, dat wanneer de vinger niet gelegd wordt bij het zondaar zijn en de zonde het evangelie van de genade ongerijmd is, ja, onnodig en ten slotte oninteressant'?

Waar het besef van het zondaar zijn ontbreekt, alsook het zondebesef als zodanig, daar is geen Redder nodig. Wie het spreken over 'het zondaar zijn' en 'de zonde' onnodig vindt, kan toch in feite onmogelijk spreken over genade. Welke betekenis heeft dan nog de lijdenstijd en Pasen? Is er dan in feite niet sprake van wat Paulus in deze tekst noemt 'een misleiden van jezelf'? Het is deze tijd, de lijdenstijd die mij er bij bepaald dat het mijn zondaar zijn, mijn zonde is die het lijden en sterven van Jezus noodzakelijk maakte. Over genade gesproken. Het verkondigen van genade los van het gruwelijke feit van de zonde is gelijk aan het verkondigen van een ander evangelie.

Zoals het lied zegt: 'Ja, ik kost Hem die slagen, die smarten en die hoon, ik doe dat kled Hem dragen, dat riet, die doornenkroon. Ik sloeg Hem al die wonden, voor mij moest Hij daar staan, ik deed (doe) door mijne zonden Hem al dat jamm'ren aan'. De moeite van overdenken waard. Een gezegende voorbereidingstijd op Pasen gewenst, zonder zelfmisleiding.

Gebed

Drie-enig God en Vader doe ons niet alleen door Uw Geest in de lijdenstijd beseffen hoe nodig en genadevol Uw offer in Uw Zoon voor ons is geweest en nog steeds is, maar laat het tot een dagelijks bekeren leiden, een veranderingsproces per dag – zoals Uw Woord aangeeft: van heerlijkheid tot heerlijkheid. Wij belijden en aanbidden U Here Jezus Christus als onze enige hoop, onze Here en Heiland, onze Messias. Amen.